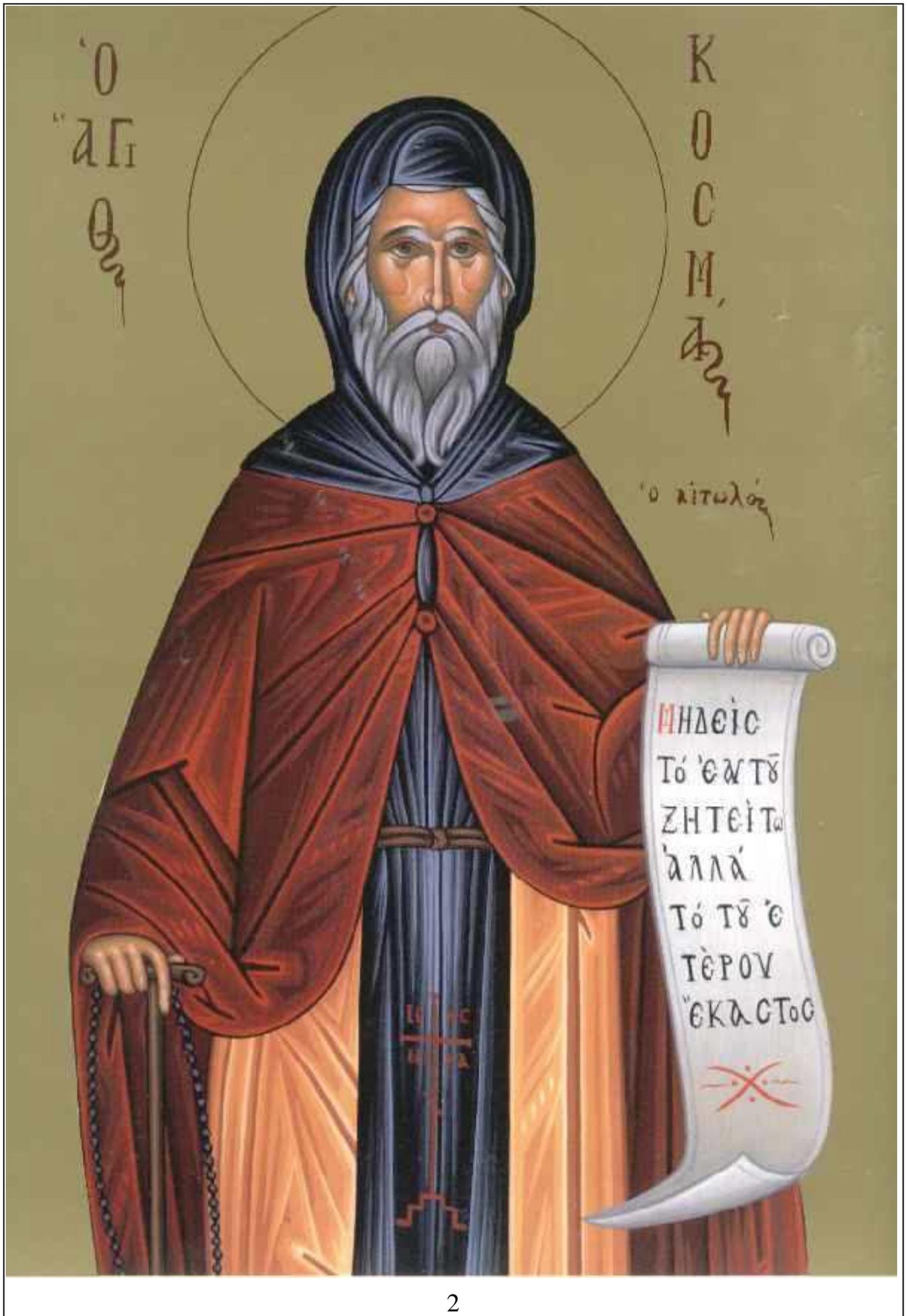

24 AUGUST

**PARACLISUL
SF.CUVIOS-MUCENIC
COSMA DE LA ETOLIA**

ATENA, 1900

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΑΓΙΟΝ ΚΟΣΜΑΝ

Ψαλλόμενος τὴν 24 Αὐγούστου.

Μετὰ τὸν, Εὐλογητόν, τὸ Κύριε εἰσακούσον κτλ. Εἶτα τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ τροπάριον ἢ δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Χριστιανῶν τῶν Ὁρθοδόξων ὁ ρύστις, ἀμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν ὁ προστάτης, ὁ βοηθὸς καὶ ἰατρός πάντων ἀσθενῶν, σῶσόν με προσφεύγοντα τῇ ἁγίᾳ σαρῶ σου, σκέπασόν με πτέρυξι τῶν ἐνθέρμων λιτῶν σου, Κοσμᾶ ὁσίων εὐχος ὁ σεπτὸν, καὶ πάσης γόττου καὶ θλίψεως ρῦσέ με.

— 69 —

Δόξα. Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν. Ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν, ἔχων ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις Σεραφεῖμ· ὠδὴ ἁ ἡν. πλ. δ' ὑγρὰν διοδεύσας.

Νηστεία καὶ δάκρυσιν ὁ Θεὸς, Κοσμᾶ θεοφόρε, ἰλεοῦται τοῖς κατ' ἐμὲ, ἀφρόνως αὐτὸν λελυπηκόσιν, ὅν μοι πρὸ τέλους, θεόφρον, ἰλέωσας.

Παθῶν με νομάδες τῶν τῆς σαρκός, νῦν περικυκλοῦσι καὶ συσφιγγουσι χαλεπῶς, Κοσμᾶ Θεοφόρε, τὸν σὸν δούλον ἐκ τούτων πάντων λιταῖς σου διάσωσον,

Ἄθθενοῦσι πάθει χαλεποῖς, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ τῇ οἰκτρᾷ καὶ βαρυάλγει, Κοσμᾶ ἱσαπόστολε, εὐχαῖς σου πανσιπροσδέκτοις τὴν ἱσιν δώρησαι.
Θεοτοκίον.

Συνέχομαι κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ πρὸς σὲ Παρθένη καταφεύγων ἐπιζήτω, τὴν λύσιν αὐτῶν καὶ σωτηρίαν· διὸ λιταῖς τὸν δούλον σου οἰκτεῖρον.

Ὡδή Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ραντισμῶ τῶν δακρύων τὸ δυσειδές, πίνσεπτε, τῶν ἐμῶν πταισμάτων κατάρδευσον καὶ ἀπόπλυνον, καὶ τὰ τοῦ σώματος κίθαρὸν ἔλκη εὐχαίς σου, πρὸς Θεὸν μακάριε, Κοσμᾶ, σοῦ δέομαι.

Αἰτωλίας ὁ κόσμος, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, θεὸς βοηθός, πάτερ Κοσμᾶ, τῶν ἐν ἀνάγκαις αἰεὶ, τὸν σοὶ προστρέχοντα μὴ οὖν κάμει ὑπερίδης, ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου οἰκτεῖρον σῶσόν με.

Καταιγὶς νοσημάτων νῦν ἐπ' ἡμᾶς ἐπνευσε, Πάτερ, Ἀλβανίας ὁ ρύστης, αὐτήν κατεύνασον, πάντα, Κοσμᾶ σοφὲ, ἡμᾶς πρὸς ὄρμον δ-θύνων, πλήρη εὐθυμίας, ταῖς σαῖς παρακλήσεις. Θεοτοκίον.

Εὐτυμπαθέτητον μόνῃ Θεὸν Σωτήρᾳ κυύσασα δέσπινᾳ τοῦ κόσμου, τοῦτον αἰεὶ καθικέτευσ, θίον πρὸς κρείττονα, τὸν ἀνοήτοις με-ρίμναις, ἐμὲ κυλινδούμενον, βαδίζειν πάντοτε.

Ὡδή Δ' εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῦ συνέχοντος κτύπωνος, δρόσω τὴν καρδίαν μου ἐλευθέρωσον τὴν πυρέττουσαν, πρεσβείαις σου, Κοσμᾶ Πάτερ, δέομαι ὁ παν' ἀθλιος.

Κοσμᾶ πάτερ πρεσβεύω σοι, μὴ ἐγκαταλίπης με ἐν ὥρᾳ θλίψεως, ἀλλὰ ρῦσαι καὶ βοήθει μοι, ἵνα παύσῃς πρὸς τὸν Σωτήρᾳ ἰκεσίαις σου.

Ἀλγηδόνων ἀπάλλασσον καὶ τῶν συνεχόντων ἀρρωιτημάτων με,

ὦ Κοσμᾶ ταῖς σαῖς δεήσῃσι, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἱκετεύω σε.
Θεοτοχίον.

Ῥῶσιν ἄνοσον δίδου μοι καὶ πάθη ἀνίατα καταπράυνον, εὐσπλαγχιᾶς τῷ φωτήσει σου, ὡς Θεὸν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε.

Ὁδὴ Ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Σκέπασον ἀγλὸν, Κοσμᾶ Πάτερ, τοῖς αὐγάσμασι, τοῖς ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, τὰς ψυχὰς καταφωτίζων τῶν πόθῳ τιμώντων σε.

Ἄπαντὰ ἐχθρὸν δυσμενῶς ἐπιτιθέμενον ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Πάτερ, Κοσμᾶ σθένει ὑψίστου, συμπατῶν σὺ ἐξαφάνισον.

Ὅφιν τὸν δεινὸν σοῖς οἰκέταις ἐπεμβαίοντα ἐπιβουλὰς τε συσχευάζοντα, Κοσμᾶ θεόφρον, σθένει θείῳ σὺ θα ἄτῳσον.

Θεοτοχίον.

Ἄχραντε σεμνὴ θείῳ ὕδατι με ράντισον καὶ ταῖς λιθάσαι τοῦ ἔλεους σου, σταγόνας δίδου τῶν δακρύων ὑετίζῃν με.

Ὡδή στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ Κοσμᾶ, ἰλέω σου ὄμματι καὶ νοσημάτων
δεινῶν καὶ πάσης κακώσεως εὐχαῖς σου ἀπάλλαξον, καὶ τῆς πᾶν ἀ-
θῶν κακουχίας καὶ συμπτώσεως.

Σκανότητος γνωμικῆς καὶ φυσικῆς ἐμπαθείας με, καὶ φθόνου τῶν
δυσμενῶν καὶ πάσης φαυλότητος, Κοσμᾶ ἱερώτατε, καὶ κακίας ρυ-
σαι τῆς τοῦ βίου σαῖς δεήσεις.

Κατ' ὄφειλὴν τῷ Ναῶ τῷ ἱερῷ σου προσέδραμον, καὶ ὡς ἐκέτης
οἰκτρὸς Κοσμᾶ, νῦν παρίσταμαι καὶ καθικετεύω σε, ρῦσαι με λιταῖς
σου, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Μαριάμ, Θεὸν τῶν ὅλων συνέλαβες, καὶ ἔφερες ἐν γα-
στρί τὸν φύσει ἀσώματον, καὶ σαρκὶ ἐγέννησας τὸν Ποιητὴν πάντων
ὄρατων καὶ ἀόρατων τε.

Διάσωσον τοὺς σοὺς οἰκέτας νόσοις δεινῶν καὶ κινδύνων, Πάτερ
τερ Κοσμᾶ, σαῖς θείαις ἐντεύξεσιν, ὡς ἔτοιμος βοηθὸς ἐν ἀνάγκαις.

Καὶ Θεοτοκίον. Αχραντε ἡ διὰ λόγου.

Ὁ Ἰερὺς ὡς ἔθος μνημονεύει. Εἶτα τὸ κοντάκιον

ἦχος δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐχθροῖς παρατάχθητι τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῶν· δεινῶς γὰρ ἐπέ-

ἔβησαν τῇ κληρουχίᾳ τῇ σῆ, Κοσμά ἱερώτατε· ἴλεσον ταῖς λιταῖς σου τῶν ἐπιβάρων τὰ θράση, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, καὶ πάντας τοὺς μισθύντας ἡμᾶς ἀφάνισον.

Προκείμενον ἤχ. δ. Δίκαιος ὡς ροὶ νιξ ἀνθήσει. στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λευκᾶν Εἶπεν ὁ Κύριος. . . προσέχετε ἅπὸ τῶν ἀνθρώπων (Ζήτει 26.8) Ἰβρίου

Δόξα Ταῖς τοῦ Διδασκάλου. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ παρὸν

ἤχος πλ. β. Ὀλην ἀποθέμενοι.

Δέξαι μου τὴν δέησιν Κοσμά, ἐσίων ἀκρότης, καὶ μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον· ὡς οὐδεὶς ἄλλος γὰρ ἐπὶ γῆς Πάνσεπτε, ἐν ἀνθρώποις ἐπλημμέλῃσα, διὸ τὴν θείαν σου πρεσβείαν αἰτῶ ὁ πανάθλιος· προφθάσας σύ με οἰκτεῖρον νῦν ὀδυνηρῶς συνεχόμενον, καὶ ρῦσαι με νόσων καὶ πάσης ἄλλης προσβολῆς, καὶ τῆς μελλούσης κολάσεως, θείαις μεσιτεῖαις σου.

Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ.

Ὁδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Θησαυρόν σε εἰδότες μὴ κενούμενον Πάτερ καὶ ἀδαπάνητον, προσφέρωμεν ἀντλήσαι, δαψιλοῦς εὐποίας, πλουτισμὸν ἀναφαίρετον· μὴ οὖν αὐτοῦ ὁ Κοσμᾶ ἡμᾶς ἀποστερήσῃς.

Ὁ Κοσμᾶ Θεοφόρε καταφύγιον πάντων τῶν θλιβομένων Πιστῶν, παντοίων νοσημάτων καὶ πάσης ἐπιπείρας τῶν ἐχθρῶν με ἀπάλλαξον, καὶ τῶν πταισμάτων πολλῶν, ταῖς θείαις σου πρεσβείαις.

Δίτωλάς τὸ εὖχος, ὁ Θεὸν σαρκωθέντα κηρύξας, ἅπασιν, πολλαῖς κυριευθεῖσαν ἀτόποις ἁμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, σαῖς ἰκεσίαις Κοσμᾶ, ἵνα σε μακαρίζω. Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρὸς σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ τῶν ὄλων, Παρθένη, Κύριος· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ρυσθῆναί με πταισμάτων καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ τῶν εὐσεβῶν πέφυκας ἢ προστάτις.

Ὁδὴ Ἡ' Τὸν Βασιλέα.

Περιωδύνουσι ἡμῶν ψυχὰς θεραπεύεις, πειρασμῶν τε ἀχλὺν ἀπελάυνεις, Κοσμᾶ ταῖς ἀκτίσι τῶν θείων πρεσβειῶν σου.

Ὡς ἀσφαλῆ σε Κοσμᾶ προστάτην κατέχων, ἵκετεύω νόσων καὶ κινδύνων, θείαις σου πρεσβείαις, ἐκλύτρωσαί με τάχει.

Κοσμᾶ θεόφρων, τῶν ὀρθοδόξων προστάτης, ἐξελοῦ ἡμᾶς δαιμόνων ἐπιπείρας, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐνθέμοις σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Ἰασαί κέρη, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην λιταῖς σου, τηχομένοις νόσοις τοὺς σοὺς δούλους, καὶ δεινῶν παντοίων ἀπάλλαξον ταχέως.

Ὡδὴ θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Σεισμοῦ, λιμοῦ πυρός τε καὶ αἰχμαλωσίας, καὶ ἀσθενείας λιταῖς σου ἐκλύτρωσαι, καὶ τοῦ λοιμοῦ τὴν σὴν ποιμνὴν Κοσμά πανένδοξε.

Ἀνύψωσον τὸ κέρας τὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῖς πιστοῖς κατ' ἔθνων δὲ παράσχου ἰσχύον, ταῖς σαῖς ἐνθέοις πρεσβείαις, Κοσμά πανόλβιε. Δόξα Πατρὶ.

Ὡς σύμμαχος Θεόφρον, τῶν σὲ γεραιρόντων, χριστιανῶν ὀρθόδοξων, πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ἐχθρῶν ἀπίστων τὰ στίφη, Κοσμά κατὰ στρεψον. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, τῆς ψυχῆς τὰ πάθη τῆς ταλαιπόρου μου νέκρωσον ἢ κυήσασα τὸν χορηγὸν τῆς ζωῆς Θεὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ τὰ μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου.

Τὰ τῶν ἱερέων ὑπογραμμὸν τοῦ Ἄθω τὸ κλέος Αἰτωλίας τὸν θαυμαστόν, εὐχος Μαθητῶν τε τοῦ Χριστοῦ καὶ Μαρτύρων τὸν μιμητὴν τιμῶμεν Κοσμά τὸν πάνσοφον.

καὶ τὸ Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ τροπάριον.

